

Bajka o zajíci a sojce

Byl jednou jeden zajíc, který bydlel na kraji lesa. Nedaleko v lese bydlela sojka. Jednoho krásného rána si sojka řekla, že svého souseda pozdraví a prohodí s ním pár slov. Letěla tedy na kraj lesa, kam si sedla na strom. Zajíc právě vylézal ze svého příbytku. „Dobré ráno sousede,“ zvolala sojka. „Dobré, dobré,“ zamručel zajíc. „Jak se dnes máte?“ „Ujde to,“ odvětil zajíc. „Já se mám skvěle, zrovna včera jsem byla na mýtině a potkala jsem souseda medvěda a ten říkal že...“ Vtom ji přerušil zajíc. „A víte, že mě to vůbec nezajímá, co říkal medvěd. Snad vidíte, že nemám dobrou náladu, tak mě neotravujte.“ Sojka zesmutněla, rozloučila se a odletěla. Zajíc zabručel něco ve smyslu nashle a dál si nikoho a ničeho nevšímal. Vpodvečer, když se všichni ukládali ke spánku, začalo pršet.

Druhý den ráno přiběhl udýchaný zajíc za sojkou se slovy: „Dobré ráno, prosím, pomozte mi, můj dům je zaplaven vodou.“ Sojka mu odpověděla: „Dobré ráno, když jsem vám včera chtěla říct, že v noci bude pršet, tak jste mě nenechal domluvit a odbyl mě. Pomozte si sám.“ Po těchto slovech se schovala domů a více se o něj nezajímala.

A ponaučení, když se k ostatním budeme chovat ošklivě, tak nemůžeme od nich čekat, že se k nám budou chovat hezky nebo že nám pomůžou.

Anna Zapletalová,

8. třída, 14 let

ZŠ Lubná – Sebranice a MŠ Lubná